

ทีดีอาร์ไอวิพากษ์นโยบายแจกแท็บเล็ตนักเรียน ต้องไม่ใส่ใจของเล่น หวั่นผลลยบสูญเปล่า ความเหลื่อมล้ำทางคุณภาพการศึกษายังมีสูง

นายดิลกะ ลัทธพิพัฒน์ นักวิชาการจากสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย(ทีดีอาร์ไอ) ได้ทำการศึกษาประเมินผลกระทบโครงการหนึ่งคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตต่อหนึ่งนักเรียน โดยได้ใช้ข้อมูลที่เก็บโดยOECD Programme for International Student Assessment หรือ PISA ซึ่งทำการวัดความสามารถทางด้านการใช้ภาษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ของนักเรียนอายุ 15 ปี ใน 65 ประเทศ ซึ่งมีประเทศไทยรวมอยู่ด้วย (นักเรียนไทยถูกจัดอยู่ประมาณลำดับที่ 0 ในทุกวิชา)

จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์มี 6,192 คน โดยการสุ่มตัวอย่างของPISA ถูกออกแบบให้สะท้อนถึงนักเรียนทั่วประเทศ การศึกษานี้แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยแยกตามลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์ดังนี้

1. ใช้เกือบทุกวันเพื่อการศึกษาเพียงอย่างเดียว เช่น ใช้ software เพื่อการเรียนรู้ ใช้ spreadsheet หรือใช้ในการค้นคว้าหาข้อมูล เป็นต้น (945 คน)
2. ใช้เกือบทุกวันเพื่อความบันเทิงเพียงอย่างเดียว เช่น ใช้เพื่อเล่นเกมส์ หรือ download เพลง เป็นต้น (351 คน)
3. ใช้เกือบทุกวันเพื่อการศึกษา และความบันเทิง (1,473 คน)
4. ใช้เพียงไม่กี่ครั้งต่ออาทิตย์ หรือ ไม่ใช้เลย (3,423 คน)

อย่างไรก็ตาม การวัดผลกระทบของการใช้คอมพิวเตอร์นั้น ไม่สามารถทำได้ โดยการนำคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกันตรงๆ เนื่องจากเด็กที่ไม่มีโอกาสใช้คอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่เสียเปรียบทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ครอบครัวยากจน พ่อแม่มีการศึกษาค่ำหรือมาจากโรงเรียนที่มีทรัพยากรน้อย เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์อย่างมากต่อความสามารถทางการศึกษาของเด็ก การศึกษาจึงต้องนำเทคนิคทางเศรษฐมิติมาใช้เพื่อปรับลักษณะสำคัญต่างๆ ที่กล่าวมาของเด็กใน 4 กลุ่มให้มีความทัดเทียมกันก่อนจึงจะสามารถวัดผลกระทบจากการใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วได้ และในงานวิจัยนี้ วัดผลกระทบต่อคะแนนสอบ PISA ในวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์เท่านั้น

นายดิลกะ เปิดเผยว่า ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผลกระทบของการใช้คอมพิวเตอร์ต่อคะแนนสอบนั้น มีความแตกต่างกันตามลักษณะการใช้ โดยการใช้เพื่อความบันเทิงเพียงอย่างเดียวย่อมมีผลในทางลบต่อคะแนนเฉลี่ยใน วิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์เท่ากับ 16 และ 11 คะแนนตามลำดับ ทั้งนี้ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในระดับมัธยมของประเทศ(หรือเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50) ผลกระทบในทางลบ

ดังกล่าวเทียบเท่ากับ 10 เปอร์เซ็นต์สำหรับวิชาวิทยาศาสตร์ และ 6 เปอร์เซ็นต์สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ ในทางกลับกัน พบว่าการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาเพียงอย่างเดียวมีผลในทางบวก 1 คะแนนสำหรับวิชา วิทยาศาสตร์และ 2 คะแนนสำหรับวิชาคณิตศาสตร์ แต่ผลดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาในต่างประเทศส่วนมากก็ไม่พบว่าการใช้คอมพิวเตอร์ หรือ software เพื่อการเรียนการสอนมี ผลกระทบในทางบวกต่อคะแนนสอบของนักเรียนเช่นกัน หรือถ้ามีก็ไม่มาก หรือจะมีเพียงบาง software เท่านั้น

ประเด็นที่สำคัญคือหากการออกแบบสื่อการเรียนการสอนของไทยไม่ดีเพียงพอหรือโรงเรียนและ ผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมการใช้ให้ถูกวิธีได้ การดำเนินโครงการนี้ โดยไม่มีการวางแผนที่ดีจะไม่ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเด็ก การใช้จ่ายงบประมาณในครั้งนี้ จะเป็นการสูญเปล่าอย่างน่าเสียดายโดยเฉพาะ ระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบันต้องยอมรับว่าเป็นระบบที่ล้มเหลวและต้องการการปฏิรูปอย่างจริงจังและถูกทาง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคุณภาพครู การออกแบบหลักสูตร ความเหลื่อมล้ำทางคุณภาพการศึกษา ที่มีอยู่มาก และแม้แต่การออกข้อสอบกลางเพื่อใช้ประเมินคุณภาพนักเรียนและโรงเรียนทั่วประเทศก็ยังไม่ ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ดังนั้นผลสำเร็จของการแจก คอมพิวเตอร์แท็บเล็ตต่อ 1 นักเรียน สิ่งสำคัญจึงอยู่ที่การใส่อะไรไว้ในแท็บ เล็ต และครูและผู้ปกครองจะมีส่วนร่วมควบคุมให้เกิดการใช้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร จึงจะทำให้ แท็บเล็ตเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเรียนการสอนที่ช่วยเพิ่มศักยภาพการศึกษาของเด็กได้

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ วันที่ 12 มกราคม 2555 17:57